

Colegiul Romano-Catolic „Sf. Iosif”
Lupu Patricia
Clasa a VII-a
Profesor coordonator: Stârcea Alina Maria

Prețuiește

Când te gândești la ea, sufletul ți se umple de un sentiment fără nume,
unul pe care doar copiii mamelor îl simt; ceva ce nu poate fi explicat.

Nu există cuvinte.

Apoi, inconștient, vine și imaginea mamei, stând la fereastra de la geam, uitându-se la tine

Bucurându-se de jocul tău,

De faptul că ești copilul ei...

Îi vezi chipul cald, neted,

Ochii calzi, sclipindu-i de bucurie,

Mâinile ei protectoare,

Ce nu lasă nimic să te lovească.

Apoi îți amintești de certurile pe care le-ai avut cu ea

Cele din prima zi de școală,

Când te certa că întârzii prea mult la micul-dejun,

Apoi, că te jucai cu tacâmurile și că mestecai cu gura deschisă...

Ai început să bombăni și, de furie, ai vărsat laptele pe pantaloni.

Mama te-a luat furioasă de braț și te-a trimis spre camera ta.

Tu ai început să plângi, crezând că tot ce ți se întâmplă este pe nedrept.

În mașină, nu ai scos niciun sunet, iar când ai ajuns la școală, ți-ai luat rămas bun de la ea

Cu tristețe.

După-amiază, mama te-a găsit jucându-te în grădină.

La început s-a bucurat, însă apoi a văzut noii tăi pantaloni murdari de pământ și uzi.

Te-a tras în casă, certându-te, însă tu nu o ascultai...

te-ai visat

în lumea ta perfectă,

fără ea,

seara, la masă, ea a aruncat cu nervozitate șervetul
și te-a trimis la culcare.

tu ai alergat pe scări, cu

lacrimile curgându-ți

șiroaie - și ai adormit, concentrându-te asupra lumii tale.

Însă, când credeai că te-a uitat, ea a venit la tine,

când dormeai

ți-a văzut chipul tău frumos, îmbujorat,
fruntea umedă
aveai înfățișarea nevinovată a unui bebeluș
ea s-a aplecat să te sărute
cu buzele ei trandafirii
nu s-a mai putut stăpâni, așa că o picătură greoaie,

lacrimă vinovată,

a căzut pe o suprafață netedă,

pe obrazul tău.

însă, pe tine nu te-a deranjat

s-a așezat în genunchi

în fața ta

și s-a rugat lui Dumnezeu să visezi frumos,
și să o poți ierta

cândva,

speră să înțelegi că, indiferent cât de rău te ceartă, ea o face din iubire...
cu un sărut, nicio tristețe

nu va mai fi...

Condițional-optativ

Dacă eram un nor, tu ai fi fost cerul meu senin,
Dacă eram o mare, tu ai fi fost țărmul meu de stâncă.

Dacă eu eram o lună, tu ai fi fost lumina ce mă învăluie,
Dacă tu erai vântul, eu aș fi fost aripa ce te urmărește mereu,
Dacă eram un râu, tu ai fi fost malul meu cu iarbă moale.

Dacă eram o floare, tu ai fi fost mirosul meu sublim.
Dacă eu eram un vis, tu ai fi fost dorința mea ascunsă,
Dacă tu erai tăcerea, eu aș fi fost cuvântul ce se răspândește,
Dacă tu erai o inimă, eu aș fi fost bătaia ei...

Dar tu nu ești nimic pentru mine.
Am fi putut fi două galaxii împletite,
Două raze de stele.

Tu ai ales să fii altcineva,
Iar eu am rămas... nimic pentru tine.

Ne-am fi putut înălța ca doi îngeri,
Dar tu ai ales să calci pe pământ,

Rămânem umbre, ce nu se mai regăsesc.

Imagini

În noaptea adâncă, sub cerul senin,
Visele zboară în tăcerea nopții,
Între umbre, între gânduri pierdute,
Se nasc și se sting, ca niște flori,
Ca niște oameni...

Luna privește,
martor tăcut,
Cum mintea mea se pierde
în vis,
unde nu există granițe,
nici capăt.
Iar dorințele plutesc
în abis.

totul devine clar,
fiecare clipă are o taină adâncă,
reflectată în globul de cristal.

întunericul mă învăluie
Și adorm,
Și visez,
Și sper să nu mă mai trezesc...
E atâta liniște...

Aș putea trăi aici,
Fără certuri, fără sunete, fără dorințe spulberate...
Doar imagini.

Căutări

Pe câmpul plin de flori și de lumină,
Se pierde gândul meu, ușor, în vânt,
Privind cum soarele se-ascunde încet,
Lăsând în urmă
o umbră de cuvânt.
Pădurea șoptește povești tăcute,
Despre zile ce au trecut în zori,
Iar fiecare frunză ce cade ușor
Ține în ea un vis,
un dor ascuns
Timpul curge lin, ca un râu adânc,
Fără să se oprească
sau să întrebe de ce,
Doar în inima mea rămâne un ecou,
De dorințe tăcute
ce nu se risipesc.
Și-n liniștea serii,
Când totul se stinge.

Visul meu încă plutește, liber și clar,
Când viața-i un drum fără margini
Iar fiecare pas ne duce
spre un alt altar.

Dor

Sub cerul calm,
stele vibrează,
Inima mea bate puternic,
în ecou.

Simt cum fiecare clipă prinde aripi.

Lumea se deschide larg,
Ca un văl
Ce mă cuprinde încet, încet.

Pășesc pe pământul plin de lumină.

Fiecare pas -
o promisiune înflorită,

privesc spre orizont,
cu ochii plini de dor,
și dor!